UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia Sacra Et Hvmana Libri XVI

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Heterogenes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70090

Visual Library

dicimus, bonum eſt virtus, malum infamia. vt.

Dulce ſatis humor depulſis arbutus hœdis.
Et, *Tale tuum carmen nobis diuine poeta,*
Qualis ſopor feſſis in gramine.

Gradatio.

Climax, & κλιμακωτὸν σχῆμα ab Hermogene. Vide Climax. Bis tantum in Demoſthene inueniri hanc figuram notat item Hermogen. lib. 1. de formis.

Heterogenes.

Heteroptoton, Heteroptoſopon, Heterarithmon à vetere quodam Scholiaſte Græco annumerantur inter figuras grammaticas, ſatis ex notione ſui nominis perſpicuę ſunt.

Homœon.

Iul. Ruf. p.25. Hæc figura fit, cum ex partibus aliqua ſimilitudo colligitur. vt, Virg.

Sic oculos, ſic ille manus, ſic ora tenebat.

Etiam in actu fit homœon. vt idem Virg.

Non aliter, quam ſi immiſſis ruat hoſtibus omnis
Carthago, aut antiqua Tyrus.

Cic. in Verrinis ait, ſuccinctam Scyllam lupis, & canibus, cum pube tenus virgo ſit, ſimilem eſſe Verris, & comitum illius, quibus quaſi canibus ſuccinctus ſit.

Homœoptoton.

P. Rut. p.50. Hæc in duobus verbis eundem habet caſum, aut eandem nouiſſimam ſyllabam. Id eſt huiuſmodi. In rebus aduerſis, cui præſto eſt conſilium, non poteſt deeſſe auxilium. Item Soſicratis, nam qui ſecundis rebus libenter aſſentiuntur, ijdem ſimul, ac ſi fortuna contriſtauerit, primi inſidiantur.

Aquil. p.19. Homœoptoton ſimile in caſibus. Hoc ex eo nomen accepit, quod membra illa, id eſt κῶλα in eoſdem caſus cadunt ad hunc modum: huic igitur ſocios veſtros criminanti, & ad bellum vos exhortanti, & omnibus modis, vt in tumultu eſſetis, molienti: Hæc enim tria jam eundem caſum determinata ſunt.

Homœoſis.

Iul. Ruf. p.28. Eſt, cum per ſimilitudinem res præſtantur. Cuius ſpecies ſunt primæ duæ, paradigma, & parabole. Horum diſtantia eſt, quòd paradigma facit vera exempla, parabole ficta oſtēdit.

Homœoteleuton.

P. Rutil. p.10. Hoc minus euidens eſt, quàm homœoptoton, & minorem affert auribus iucunditatem. Nam neque tam paria duo verba ſunt: neque eundem habent caſum, & ſonum vocis, quam Græci προσωδίαν appellant. Id eſt huiuſmodi. Nam reſpub. noſtra ad hunc ſtatum gloriæ peruenit, non multitudine hominum, ſed ſeueritate legum.

Horiſmus.

P. Rutil. p.8. Hoc ſchema fit, cum definimus aliquam rem noſtræ cauſſæ, ad vtilitatem, neque tamen contra communem opinionem. Id eſt huiuſmodi. Nam virtutis labor, vera voluptatis exercitatio eſt. Sed fieri ſolet hoc ſchema nonnunquam ratione ſuppoſita, tum denique magis illuſtratur, ita vt fecit * diues auarus. In villa ædem feci fortunæ. Crimen arguitur temeritate illius, quæ tam locupletis copias dederit ei, qui odiſſet vti.

Hyperbaton.

Quod opportuna ordinis mutatione aliquid ex ſignificatione mutando numeroſam reddit orationem. Fab. lib. 8.

Hyperbole.

Alijs ſchema, alijs tropus videtur. Cæterum fit, cum excedit veritatem ſententia. apud Virg.

Qui candore niues anteirent, curſibus auras.

Hypexæreſis.

Ab Alexandro Rhetore nominatur inter figuras, fitque cum in comparatione rerum, aut perſonarum aliquas excipimus, cum quibus comparationem nullam inire volumus. ὑπεξῃρημένον πρόσωπον ἢ γένος. Sic apud Homerum.

Ἀνδράσι μὲν προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
Οὔθ' Ἡρακλῆϊ οὔτ' Εὐρύτῳ.

Hypobole.

Subiectio, cum interrogamus aduerſarios: aut quærimus, quid ab illis, aut quid contra nos dici poſſit: Deinde ſubijcimus id, quod dici oportet è contrario. vt, Amplum patrimonium relictum eſt? At patris bona venierunt, &c. Cicer. 4. ad Herenn. Iul. Rufin. p.30.

Hypocriſis.

Eſt figura ſententiæ, cum aduerſarium geſtu, & pronuntiatione extollimus, vel abijcimus, & ſpernimus. Vt, in illo, Iul. Rufin. p.37.

Cantando tu illum? aut vnquam tibi fiſtula cera.